

ærede Taler mente endvidere, at det var meget upassende og en Sammenblanding af Kirkens og Skolens Sager, naar jeg havde sagt, at hverken Kirkens eller Skolens Embedsmænd burde anvendes som Politimænd; men det er ikke mig, der sammenblander uensartede Ting; det er den ærede Taler og de, der ligesom han, ville stemme for Forslaget, der gjøre sig skyldige i Sammenblanding af aandige og rent verdslige og borgerlige Formaal. Thi hvad er Skolen? Det er dog virkelig en Anstalt, som er oprettet for at tjene Folkets aandelige Liv, og den har ikke det Mindste med Politiet at gjøre. Naar den ærede Taler endvidere mente, at det skulde være den naturlige Bet at gaa, som her foreslaas, saa er det mig med de Grunde, han anførte derfor, virkelig umuligt at fatte, hvorledes det kan blive det Naturlige. Den ærede Taler sagde, at det Ubehagelige, som jeg mente kunde fremkomme af denne Sag for de private Skolebestyrere og i det Hele for dem, der staa for Skoler, vilde gjøre sig meget mere gjældende for Sognefogderne, naar Sagen henlagdes til dem; men Sognefogderne have ganske anderledes ubehagelige Forretninger, som man saa maa fritage dem for, naar man er saa om for dem. Jeg skulde for mit Bedkommende ikke have Noget imod at affstaafe hele denne Indretning, thi for de 90,000 Rd. om Aaret, som Sognefogderne koste, tror jeg, vi kunne saa et bedre Underpolitit end det, vi nu have i dem. Nu have vi dem imidlertid, og jeg tror da, de maa kunne anvendes til at være det, de ere ansatte til at være, nemlig Underpolititbetjente. Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. S. Christensen) har ment, at det var ingen farlig Sag for Folk selv at lade deres Børn indpode. Det er det ganske vist heller ikke for dem, der have Raad dertil, men det kan dog være ikke saa ganske let for en uformuende Familie med mange Børn. Hvorledes man i det Hele vil komme ud af det, naar man lægger Tilsynet med denne Tvang over paa Skolerne, er Noget, jeg allerede har udtalt min Mening om, og den er ikke bleven modbevist saaledes, at der derved er tilbragt mig en anden Overbevisning; Tiden vil vise, hvem der har Ret. Den

høitærede Finansminister mente, at det var endnu kun i ringe Omfang, at Forsøg med dyrisk Vaccine var blevet anvendt. Det synes mig dog ikke, man kan sige, naar disse Forsøg have vundet en saadan Anerkjendelse, som de have i Frankrig, Italien, Rusland, Belgien, Preussen og England, saaledes at man endogsaa i St. Petersborg vaccinerer 200 Børn om Dagen, ligesom fra Kvier, som dertil holdes. Den høitærede Finansminister sagde endvidere, at det vilde være aldeles umuligt paa den Maade at forsyne Lægerne omkring i Landet med den Koppervædffe, der behøves til, jeg tror, han nævnte 40,000 Børn om Aaret; men naar det er Tilfældet, som min Rilde — Ugeskrift for Læger — siger, at der i Rusland bliver vaccineret 200 daglig med dyrisk Koppervædffe, saa bliver dette jo endog over 60,000 Børn om Aaret. Der er nævnt Beføstningen. Derom skal jeg ikke sige Noget. Det kan gjerne være, at det er en ikke saa ganske ringe Beføstning, der er forbunden med at gaa den Bet, men det staaer for mig saaledes — og det have ogsaa andre Mænd udtalt sig for, saaledes atter i Ugeskrift for Læger — at naar denne Foranstaltning fattes i Forbindelse med Landbohøjskolen, saa vilde den hele Beføstning være den, der medgik til Foder for Kvierne for den Tid, de maatte være opstaldede, idet det er disse Mænds Mening, ligesom det ogsaa er min, at det ikke vil være vanskeligt at saa dem, ikke tilkjøbs, men tillaaens fra Kreatureierne. Dyrene tage jo nemlig ikke den allermindste Skade derved, at der tages Vaccine af dem; men naturligvis, skulde et og andet af dem komme til Skade derved, maatte man erstatte det. Beføstningen kan ialfald ikke være større ved en Sag af saa stor Betydning. Da andre Lande have værdiget denne Sag en saadan Opmærksomhed, var det vel værd, at et Forsøg ogsaa blev gjort hos os. Den høitærede Justitsministers overlegne Bemærkninger om dette Forhold og noget ringeagtende Befølgelse deraf skal jeg ligeoverfor den Opmærksomhed, som dette Forhold har vakt i alle lægevidenskabelige Kredse i hele Europa, og ligeoverfor den Kjendsgjerning, at det der allerede har vundet meget stor Fremme, lade staa og falde med deres eget Værd; paa